

Remiss angående SOU 2020:73 Stärkt äganderätt, flexibla skyddsformer och naturvård i skogen

Skogsentreprenörerna, SE, har getts möjlighet att besvara remiss enligt ovan och vill ge följande synpunkter.

Sammanfattning: skogsentreprenad

Det operativa skogsbruket; plantering, röjning, gallring, slutavverkning, markberedning är till mer än 95 % utlagt på entreprenad. Det betyder att det är skogsentreprenörer som dagligen utför arbete i och ikring skogen. Skogsentreprenörerna, SE, är den nationella branschorganisationen för Sveriges skogsentreprenörer. SE samlar ca 1 000 företagare i branschföreningen och det helägda dotterbolag som sysslar med PEFC-certifiering.

Skogsentreprenören är en liten företagare, ofta självverksam i sitt bolag. SEs medianmedlem är en maskinentreprenör (gallring eller slutavverkning) med en maskingrupp, en skördare och en skotare som går på 2-skift. Man har 3 anställda och ägaren är själv operativt verksam i företaget. En skogsvårdsentreprenör (röjning eller plantering) har mycket säsongsvariation, inte sällan inresande personal från EU eller 3e land.

Skogsentreprenören är en renodlad tjänsteleverantör. Skogsentreprenören är en landsbygdsföretagare, ofta mycket lokalt rotad på orten och arbetsgivare åt en handfull lika rotade medarbetare.

SEs kommentarer på utredningen

SE anser att utredningen inte fullt ut belyser konsekvenser för landsbygdens företagande och människors livskvalitet, som vi menar påverkas av de förslag som nu ligger. Att ersätta anställningstillfällena inom skogsbruk med naturturism är en teoretisk idé. Att som småbarnsfar eller -mor kunna ha en trygg tillsvidareanställning som skogsmaskinförare möjliggör huslån, framtidstro om ett liv på lokalorten för familj och barn. En säsongsanställning inom naturturism är inte att jämföra, trygghets- eller yrkesmässigt.

SEs medlemmar och deras anställda sätter stolthet i att leverera fackmässigt skogsbruk; oavsett om det är en produktionsskog med generella naturhänsyn eller ett bestånd som primärt sköts för naturvård. Skulle våra kunder, skogsägarna, utifrån utredningens förslag eller av fri vilja, beställa en större andel naturvårdande skötsel, eller önska andra typer av skötsel; hyggesfritt skogsbruk, markberedning med kick, blädning eller luckhuggning, så levererar vi denna tjänst. Att ställa om kårens maskinpark till större eller mindre, beståndsgående maskiner eller maskiner med mindre marktryck tar förvisso en maskingeneration, men vi kommer över tid att följa efterfrågan. Ur den aspekten har SE ingen uppfattning på utredningens förslag om markanvändning och skogsbrukets produktionsmodeller, vår kund styr oss.

Vi konstaterar dock att virkesfångsten totalt skulle bli lägre med liggande förslag, vi skulle helt enkelt kunna sätta mindre volymer på marknaden, både pga avsättningar och eventuella nya skötselmetoder. De volymer vi fortsatt skulle kunna sätta på marknaden skulle bli dyrare också utifrån att de skötselmetoder / entreprenadtjänster vi då behöver leverera är klart dyrare räknat per framskotad kubikmeter virke.

Vi talar för råvaruledet och vår bedömning är sammanfattningsvis att råvaran blir dyrare med utredningens förslag. Vi ser inte att detta stimulerar den samhälleliga konvertering till bioekonomi / fossilfri ekonomi som vi uppfattar önskas från politiskt håll.

SE är en del i skogsbranschen och ansluter till den ståndpunkt som LRF framfört angående obalansen i politisk styrning. *”När utredningen vill sätta mål för skogen ska miljömålen sättas utifrån förslag från myndigheter och ett vetenskapligt råd, medan förslag till produktionsmål ska tas fram av en brett sammansatt intressentgrupp i ett skogsprogram. Med ett sådant tillvägagångssätt riskerar målen fortsatt bli oförenliga och konflikterna i skogen kommer att kvarstå. LRF Skogsägarna föreslår istället att målen för produktion och miljö avvägs och beslutas samlat i en politisk process”*
SE sympatiserar med LRFs förslag.

SE ser också att ett nationellt skogsprogram, såsom det en gång beskrevs, skulle vara mycket värdefullt under kommande år. Det fragmenterade regionala ”nationella skogsprogram” som vi nu upplever är inte handlingskraftigt på den nationella nivå som behövs för att utöva kraftfull styrning. SE anser inte att utredningen tillräckligt väl framhåller det standardsystem som branschen faktiskt redan använder för att ta ansvar för – och kontinuerligt vidareutveckla – ett hållbart skogsbruk. Vår uppfattning är att PEFC är ett fungerande och värdefullt styrinstrument.

Slutligen vill SE kommentera förståelsen och ambassadörskapet för skog och skogliga nyttor som vi över tid ser gå förlorat. I äldre generationer möter vi ofta människor i både stad och landsbygd som kan konstatera att ”jamen jag planterade skog när jag var liten”. Bland våra medelålders och unga vuxna finns knappt någon utanför vår omedelbara bransch, som har en relation till operativt skogligt bruk. Vi ser en allt snävare krets att rekrytera maskinförare, plantörer, arbetsledare, röjare m fl ur. Den heltigenom binära retorik som vi upplever genomsyrar debatten gagnar ingen; miljö ställs mot produktion, stad ställs mot landsbygd i alltför stor utsträckning. Skogsbruk är inte allt eller inget utan en komplicerad, klok och fackmässig avvägning mellan många nyttor. **Alldeles oavsett inriktning på vår skogspolitik framgent bedömer vi att det behövs en tydlighet från högsta politiska ledning om att vi är ett skogsland och att vi brukar vår skog.**

För Skogsentreprenörerna ekonomisk förening

Anna Furness, verkställande direktör
anna.furness@skogsentreprenorerna.se
070-490 52 18

Kolbjörn Kindströmer, styrelseordförande